

Een must voor Strindberg-liefhebbers

TONEEL

★★★★☆

Naar Damascus van August Strindberg, Toneelgroep Amsterdam. Tournee t/m 24-5.

ERIC VAN DER VELDEN
AMSTERDAM

'Geluk is niet mijn ding.' Dit is absoluut van toepassing op de Zweedse schrijver August Strindberg (1849-1912), maar zo verwoordde deze literaire zwartkijker het natuurlijk niet in zijn autobiografische *Naar Damascus*. Dat maakt vertaler/bewerker Janine Brogt ervan.

Al te modieus? Niet zoals Jacob Derwig deze interviewkop uit een glossy speelt: met charmante zelfspot, een moment van lichtheid in een existentiële zoektocht die anders vrijwel zeker aan 19de-eeuwse pathetiek ten onder zou zijn gegaan.

Operaregisseur Pierre Audi laat bij zijn toneeluitstapjes een voor-

Jacob Derwig speelt zijn rol in *Naar Damascus* met veel zelfspot.

keur voor weerbarstige teksten zien. Daar staat hij niet alleen in. Ook AliZe Zandwijk van het Ro Theater koos dit seizoen voor een zelden gespeeld egodocument: *Baal* van Bertolt Brecht. Maar anders dan Zandwijk doet Audi er alles aan om de tekst zo helder en universeel mogelijk te krijgen, hij restaureert als het ware met het theatrale inzicht van nu.

Voor wie geïnteresseerd is in het leven en de kunst van Strindberg is deze productie van Toneelgroep Amsterdam een must. Derwig laat met een sprankelend gemak de verschillende kanten van deze complexe persoonlijkheid passeren: zijn haat-liefdeverhouding tot vrouwen, tot het geloof, tot het schrijven, tot het leven zelf.

Zijn tegenspelers geven het stuk meer kleur. Beeldschoon is de aan de sfeer van het Franse chanson ontleende scène waarin hij met Chris Nietvelt samenzweert tegen de andere sekse.

Prachtig werkt het symbolische schilderij *Bekering op weg naar Damascus* van Caravaggio door in de vormgeving. Deze Italiaanse grootmeester van het clair-obscur (licht-donkercontrasten) wijst uiteindelijk de troostrijke weg: wie het licht wil, moet de duisternis op de koop toenemen, want het een komt voort uit het ander.